

Gældende formulering

§ 30 A. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, fradrage udgifter til egne sundhedsbehandlinger og sundhedsbehandlinger af en ægtefælle, som ikke i overvejende grad driver virksomheden, men som modtager en del af virksomhedens overskud, jf. kildeskattelovens § 25 A, stk. 3, efter reglerne i stk. 2-5. Fradragsretten er betinget af, at

- 1) den person, som sundhedsbehandlingen vedrører, deltager i virksomhedens drift med en personlig arbejdsindsats af ikke uvæsentligt omfang og
- 2) eventuelle medarbejdere i virksomheder, der drives af den selvstændigt erhvervsdrivende, bortset fra virksomheder omfattet af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, 12 eller 13, med mindst to ejere, som led i virksomhedernes generelle personalepolitik senest samtidig med etableringen af ordningen for den selvstændigt erhvervsdrivende er tilbudt en tilsvarende ordning med skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger, jf. § 30. Hvis der efter § 30, stk. 3, 2. pkt., er fastsat generelle anciennitetskrav, skal den selvstændigt erhvervsdrivende og en eventuel ægtefælle opfylde et tilsvarende anciennitetskrav.

Lovforslaget

9. I § 30 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »egne sundhedsbehandlinger og sundhedsbehandlinger« til: »egne sundhedsbehandlinger m.v. og sundhedsbehandlinger m.v.«

10. I § 30 A, stk. 1, 2. pkt., nr. 1, indsættes efter »sundhedsbehandlingen«: »m.v.«

11. I § 30 A, stk. 1, 2. pkt., nr. 2, indsættes efter »sundhedsbehandlinger«: »m.v.«